

5 Ιανουαρίου 2015

Μετάνοια...

/ Γενικά

Φωτο: ab33ad.com

Έδωσε ο Πλάστης εντολή
Θεοί , για να γινούμε
μα τούτο το Δημιουργό,
πολλοί τον αγνοούμε
και με πορεία αλλότρια ,
το βίο θα διαβούμε.....
Αγνώμονες, αφήσαμε
πίσω , τόση αγάπη
και ακολουθήσαμε πιστά

φωνή, απ, το σατράπη
που πόνο φέρνει , μακριά
από την παναγάπη....

Μα είναι η αγάπη του
μεγάλη- δεδομένη
πίσω να έρθει ο πεσών
μερόνυχτα, προσμένει..
Ανοίγει την αγκάλη του
και στέλνει τον Υιόν του,
ξανά να φέρει, κάθε αμνόν
εις τον παράδεισον του...
Χιλιάδες άγριοι άνεμοι
σφυρίζουν, λυσσασμένοι
αλλού να στρέψουν τη φορά,
πασχίζουν παθιασμένοι,
τούτη η πυξίδα της ψυχής
να δείξει εγκλωβισμένη,
πορεία προς τα πονηρά
βεβαία- δεδομένη....

Είναι η πύλη του μυαλού

μονίμως ανοιγμένη
και πρέπει εις την προσοχή
να είναι προσηλωμένη,
να μην ξεχνά τον Λυτρωτή,
που αιώνια την προσμένει,
για αυτό έδωσε μετάνοια,
την τρεις ευλογημένη...
Την έδωσες, Δημιουργέ,
πίσω για να στραφούμε
πάλιν , το καθ, ομοίωση
να βρούμε να σωθούμε,
να πάψουμε οι δυστυχείς,
χωρίς λόγο, να ζούμε,
εμείς που λησμονούμε...

Έδωσες τον Παράδεισο,
διαλέξαμε την άβυσσο
και έγινε η ζωή,
μαρτύριο και ποινή....
Έδωσες, κατ, εικόνα,
με θέληση και αγώνα...
Ψυχήν , απ, την πνοήν Σου
αγάπη , την στοργή Σου....

Στις δυσκολίες λύγισα,

φορές , ολιγοψύχησα

τόσες, αντινομίες

χωρίς δικαιολογίες....

Στα λάθη τα αμέτρητα,

αχαριστίες προσμέτρησα,

δείξε το έλεος Σου,

τέκνον είμαι δικό Σου....

Μνάσων ο Παλαιός Μαθητής